

flaar Laanene, og at det er Finantsministeren, som approberer Forslagene derom. Jeg har imidlertid kun i enkelte Tilfælde fundet mig foranlediget til særlig at gjøre den finantsministerielle Indflydelse gjældende i disse Spørgsmaal, og det har været i Følge af Kommunelaan. Det er forekommet mig at være naturligt, at Kommunerne havde en fortrinnsvis Udgang til at faae Laan af disse Midler under offentlig Bestyrelse, ikke alene af Hensyn til at Kommunerne maa mere eller mindre anvendes i offentlige Formaal, men ogsaa af Hensyn til den særlige Bønselighed, som Kommunerne have ved at faae Laan, idet private Laan-givere ere lidet villige til at udlaaue Penge paa de Vilkaar, hvorpaa Kommunerne kunne modtage dem; navnlig ere de ikke villige til at udlaaue Penge til den gamle Rente og Udtag 6 pSt., nemlig 4 pSt. i Rente og 2 pSt. i Udtag, hvorved altsaa Laanet tilbagebetales i 26—27 Aar. Skulde der gjøres en lignende Regel gjældende med Hensyn til Udlaan af Livrenteanstaltens Midler, som man har gjort gjældende med Hensyn til Udlaan af Overformynderiets Midler, maatte det snarere udtrykkes saaledes, at Udlaanene skulde ske i Forhold til de Rilder, hvorfra Indstudene i Livrenteanstalten komme. Det var jo det, der laa nærmest; men jeg tror ikke, at det foruden det Hensyn, der maa være det altoverveiende, nemlig Hensynet til Sikkerhed og Bekvemmelighed med Hensyn til Laanene, vil være forsvareligt at gjøre nogen anden Regel gjældende ligeoverfor Livrenteanstalten end den, der nu følger. — Det næste Endringsforslag, som er kommet til at vedkomme mig, er Endringsforslaget under Nr. 173. Det er i og for sig selv kurtst nok, at det er Finantsministeren, som særligt skal forhandle med det ærede Thing om et Tillæg til Skolelærernes Løn, og denne Synderlighed er kun fremkommen ved, at det ærede Finantsudvalgs Flertal har fundet det rigtigt at forsløge Finantslovsforslagets Forlangende om 600,000 Kr. til Dyrctidstillæg til Embedsmændene forandret til en Bevilling paa 900,000 Kr., hvorefter 1ste Afdeling Lit. A. til et Beløb af 600,000 Kr. skal anvendes til Embedsmændenes Dyrctidstillæg, Bogstav for Bogstav, saavidt jeg har kunnet se, forsaavidt der ikke er nogen Feiltryk, efter de samme Regler, som ere foreslaaede i det oprindelige Finantslovsforslag, og at dernæst 2den Afdeling Lit. B., 300,000 Kr., skal anvendes til saakaldet Dyrctidstillæg til Skolelærerne. Jeg har været noget nysgjerrig efter at erfare, hvorledes Flertallet i Udvalget vilde begrunde den nye Sammenhæng mellem disse to Bevillinger. Der findes, som det ærede Thing bekendt, ikke i Betænkningen Noget, der er særlig veiledende i saa Henseende. Det ærede Udvalgs Flertal udtaler der, at der foreligger den samme Nødvendighed for at give Lærerne et Dyrctidstillæg som for at give Embeds- og Bestillingsmændene Dyrctidstillæg, og forventer, at disse to Bevillinger maa nyde samme

Skæbne ved Behandlingen af Finantslovsforslaget. Jeg maa tilføje, at man, naar man ikke i Forveien var klog paa, hvad Meningen er dermed, ikke let skulde blive det ved at læse Udvalgets Betænkning, og jeg fulgte altsaa med spændt Opmærksomhed den ærede Ordførers Udtalelser om dette Punkt; men det forekommer mig, at Begrundelsen fra den ærede Ordførers Side, hvad jeg vil kalde den officielle Begrundelse, i Virkeligheden kun var den, at begge Tillæg vare midlertidige. Det var Midlertidighedsmomentet, som den ærede Ordfører 4 Gange kom tilbage til, og som, efter hvad der forekommer mig, ogsaa var det Æneste, der kom frem til Støtte for den virkelige Sammenhæng mellem de to forskjellige Bevillinger. Den ærede Ordfører gjorde gjældende, at Dyrctidstillæget til Embedsmændene kun var midlertidigt, idet Tiden endnu ikke var kommen til definitivt at fastsætte Lønningsforbedringen for dem, og at Tiden heller ikke endnu var kommen til at fastsætte varige Lønningsforbedringer for Skolelærerne. Man kunde altsaa kun fastsætte noget Midlertidigt, og da altsaa begge disse Tillæg vare midlertidige, var det bedst, de fulgtes ad, idet man dog erkjendte Nødvendigheden af i sin Tid at komme til noget Bedvarende. Jeg tror ikke at feile i denne Omgivelse af den ærede Ordførers Raisonnement. For mig var det ikke slaaende og det saa meget mindre, som man i de foregaaende Samlinger ganske roligt har vedtaget Dyrctidstillæg til Statsembedsmændene, uden at man, i det Mindste tilsyneladende, har havt dette Indtryk af, at den samme Nødvendighed og den samme Midlertidighed maatte føre til samtidig Vedtagelse af Dyrctidstillæg til Skolelærerne. Jeg antager, at Meningen med at opstille Dyrctidstillæg til Skolelærerne paa den Maade i Forening med Dyrctidstillæg til Embedsmændene maa være den, at det ene ikke skal kunne vedtages og ikke skal kunne komme til Udbetaling uden det andet. Under Forudsætning af, at Forslaget skal forstaaes og skal komme til Udørelse paa denne Maade, er det efter min Mening fuldstændig uantageligt og det for enhverformodt Regjering. Ganske altsaa fra den nuværende Regjering af den ærede Ordfører beklagede Uoverensstemmelse med dette Thing, dens Mangel paa fuld Tillid i dette Thing, vil jeg mærke en saadan Bestemmelse som fuldstændig uantagelig for enhver Regjering, idet der derved vilde skabes et Præcedens, som Regjeringer umuligt kunde tilstede. Dersom det nemlig i dette Tilfælde kunde lade sig gjøre at sammenføre to hinanden fuldstændig uvedkommende Bevillinger, hvilket disse efter min Formening ere, ser jeg ikke rettere, end at det ogsaa kunde lade sig gjøre i andre Tilfælde, og skjønt da ikke, hvorledes en Regjering skulde kunde undgaa gennem Finantsloven at lade sig paanøbe ikke alene Bevillinger, men Foranstaltninger, som efter dens Mening vilde være aldeles